

TOLS TEJN 94

Srae byl jako obvykle velmi brzo ráno, tentokrát v 6.15
na masaryce. Odkamtuď jsme šli již tradičně do mladi
Boleslavi; kde jsme po chvíli očekávaně radostně nasedli do vlaku
směřujícímu k Jedlové. Po cestě se objevoval první sníh.

Mezi Chrástkov a Jedlovou šel vlak velmi pomalu, avšak proto
že roba, prohrabující sníh před vlakem nemohla být rychlejší.

V Jedlové jsme vystoupali za chvilky, neboť když vlak zastavil, měly
se nespěchat. Svazové deluči sice něčímne polomnu odklidili,
ale přece jenom jim na trati několik tisíc stromů záleželo.

Cesta na Tolský je byla velmi kašmarová a bouřná. Cestoval se
směrovým tunkem nemůžeme tak. Posléze byl Guma nucen

vycházet busolu a určit se směrem kaimus Tolskýna.

Trochu jsme se zdrželi, poněvadž státi jedinci se bláznivě dom-
nívali, že jsou de metro a očekali na něj. Tyto oběti byly však
rdárně překonány. Když cesta začala znenadání stoupat, usou-
dila rada stávek v cíle s diplomatem Kryšpinem, že jsme blíz-
ko Tolskýna. Dalšími poznařacím znamením bylo círnění ka'bradli,
po kterém se chvíli měřaly nešťastně sklouzl. Zmrzli a madně

(Po nevolném dýchání se namůgodarilo vyjít ať se kulichy
na $-37,5^{\circ}\text{C}$) jsme se pokusili zatopit v kaminách. To se nám
nepovedlo, a tak jsme aktivitu přesunuli na telonii sovětské výšoky.

Tá byla faktně záhla' na Sibiřské mraz, neboť po trátkém domlou-
vání sfojivím s dýcháním na tlacička se rozvířila. Zrak nesel,
ale to nic neubráto na kašmarosti občasoty - například dýchání bla-
satelka s vařivou trávou něco rítla, pak fofadla předem připraveny

kupé a odvěkla Zátokovou rychlostí. Po té se na obrazovce objevila
 hrstka mapa jantech lých s radiobaktrinnými anachkami s mapisem
 ERROR. Chvili na to televize provedla skutek. Byli jsme
 sur kochu překvapení sledem události. Naš kolektiv však neroz-
 nekne nic, a tak jsme radši šli u Albatosu ovládnout kru
 STUPI DO. Ctenost oškativých oddělu však kru dostatečně
 nepochopili a tím kru sabotovali. Po neúspěchu se Stupidem
 jsme šli spát. Dlouho jsme však nespali. Přesně ve 2²⁰ nás
 probudil zvuk helikoptery, který se chvilky vytrádal skřáskavě chroptaj
 zvuk. Okromě jsme okromě sledovali rebrak, jenž se anena-
 daně spustil se dity se stroje. Po něm opět Zátokovou rychlostí
 seřfnelo několik fotar. Ale byli a charakteristického hlava jsme
 a jedne z nich poznali premiéra. Z jeho si brňovitých slov
 jsme vyrozuměli Aoto: "To takhle... nemáme, no... to...
 prott... nejde... T...E...ME...LI... .. N.

Po N se šel s remi. Mě je nejat mdele, ani to dpršm
 rebrak ..... ani... wí... ne... mi... k...
 of... ..

POZNAMKA:

Letosní letostejn byl
 sněžuperný; podívali
 jsme se do ZITAN
 a rozřili mnoho
 podostyžil.
 Máxilkai.
 (Misek si
 při SKALPINISHU
 plomil tenku)
 Ve kdraví jsme se
 v nichni vřabřili do Peas
 do mabruci nedočkavých,
 podiční a přibavýd n
 meděli 12. února.

